

jeg ytrede samtidig, at jeg kunde gaa med til Lovforslaget, naar Forholdet i saa Henseende bliver rettet. Den højtærede Minister kan ikke komme bort fra, at jo flere Købstæder der er og derved større Vælgerantal for disse, desto mindre bliver Antallet af hver enkelts Valgmænd. Den højtærede Minister indrømmede, at Udviklingen var gaaet i den Retning, men at gøre dette Misforhold endnu grellere forekommer mig ikke at være rigtigt. Jeg ved ikke bestemt, om den højtærede Minister modsatte sig den Undtagelsesbestemmelse, som jeg nævnede, at det vilde være rigtigt at indføre i Lovforslaget. Jeg kan ikke godt tænke mig det. Jeg mener, at Retfærdighed kræver, at man ikke forringer Købstædernes nu alt for ubetydelige Indflydelse paa Landstingsvalgene, og det vilde jo blive Tilfældet, naar en Mængde andre købstadlignende Pladser, saaledes som det kan ventes, melder sig efter Herning. Den højtærede Minister har ganske vist afslaaet et Andragende fra en anden Landkommune — det var Struer — om at blive optaget i Købstædernes Klasse, men jeg tror ikke, at den højtærede Minister kan fastholde Afslaget, hvis dette Lovforslag gennemføres, thi saa vidt jeg kan se, er der lige saa gode Grunde for at optage den ene, som der er for at optage den anden af disse to Kommuner i Købstædernes Klasse. Det kan utvivlsomt ventes, at der vil komme lignende Andragender fra mange andre købstadlignende Kommuner, og saa vil Forholdet blive ganske overordentlig uretfærdigt og urigtigt overfor de eksisterende Købstæder. Jeg vil derfor meget henstille til den højtærede Minister, om han ikke mener at kunne gaa ind paa et saadant Ændringsforslag som det af mig antydede. Hvis den højtærede Minister finder, at det i og for sig er rigtigt, bør han ikke have Betænkelighed med Hensyn til, hvorvidt det lader sig gøre, thi der er jo flere andre Undtagelsesbestemmelser i dette Lovforslag ligesom i det tidligere Lovforslag angaaende Esbjerg saavel som ved anden Lejlighed, hvor en Sognekommune er oprettet til Købstad.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan se, hvormed man skulde begrunde, at Herning

med Hensyn til Valg af Valgmænd ved Landstingsvalgene skulde indtage en Undtagelsesstilling. Jeg synes, at hvis Herning i øvrigt skal ind under Købstadkommunalloven — og det er jo det, der ønskes —, maa man ogsaa, for saa vidt angaar Valg af Valgmænd til Landstingsvalgene, give den samme Ret som alle de øvrige Købstæder. Jeg ser ikke, at man paa nogen som helst Maade kan begrunde, at Borgerne i Herning, naar Herning er blevet Købstad, ikke skulde have samme Ret, ikke skulde have Lov til at øve samme Indflydelse med Hensyn til Sammensætningen af Landstinget som enhver anden Købstad af samme Størrelse.

Johnsen: Der gøres ikke Uret mod Herning, den vedbliver ganske paa samme Maade som hidtil at øve Indflydelse paa Landstingsvalget. Jeg skal ikke komme videre ind herpaa, da det forekommer mig ret indlysende; Sagen vil formentlig gaa i Udvalg, og der vil da blive Lejlighed til at konferere nærmere med den højtærede Minister.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Saa længe Herning er en Sognekommune, maa den finde sig i at leve under samme Forhold som alle andre Sognekommuner, men naar den bliver Købstad, maa den ogsaa behandles som Købstad, hvad enten det er det ene eller det andet Forhold, det drejer sig om.

Johnsen: Ja, det er rigtigt, naar der ikke var Tale om, at andre led Skade derved, men dette vil de eksisterende Købstæder gøre, hvis Herning uden videre bliver Købstad, og det forekommer mig, at der er al Grund til at tage Hensyn hertil.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Johnsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.